Սիդոն, և յԵրուսաղէմ, և Հայք պահեցին զՀրովարտակն իւրեանց, զի ակն ունէին տալ փոխել զայն 'ի հասանիլ հրովարտակացն յԵրուսաղէմ։

ԳԼՈՒԽ ԻԴ.

Ատելութիւն Յունաց յԵրուսաղէմ։ Կուսակալ Դամասկոսի։ Շինութիւն Ս. Գերեզմանին։ Մղձրպի զօրք և Եէնիչերիք։ Խռովութիւն 'ի մէջ զօրաց։ Վանք Ս. Փրկչի։ Ժողով 'ի դատարան վասն շինութեան Ս. Յարութեան։ Գործ զօրավարին Ապուզուբեան։

Մինչդեռ այսպիսի դատաստանական գործով ըզբաղեալ էին Հայք 'ի Կոստանդինուպոլիս 'ի Դուռն, Յոյնք յԵրուսաղէմ սկսան յորդորել զՀապէշս լինիլ հետեւողք ինքեանց՝ և խոստանային տալ նոցա կերակուր ըստ սովորութեան Հայոց, այլ նոքա ետուն պատասխանի, եթէ հասանիցի մեզ սովամահ լինել, ոչ ընդունիմք զկերակուր ձեր, մեք զՀայս դիտեմք եւ ոչ բաժանիմք 'ի նոցանէ մինչեւ ցմահ։ Յոյնք որսացին զմին յեկեղեցականացն Ղպթոց, և ետուն նմա գրել առ Պատրիարքն և առ ազգն նոցին յեգիպտոս, թէ Յոյնք տիրեցին Ս. Տեղեաց, եւ խնդրեն զմեզ լինել հետեւողք ինքեանց. բայց Պատրիարքն սաստիւ կշտամբեաց զնա, և գրեաց առ Թէոդորոս Պատրիարք գիր սիրոյ և հաստատուն միաբանութեան։ Յոյնք սկսան յորդորել զկանայս Ղպթոց, բայց ընկալան 'ի նոցանէ պատասխանի, զոր չէ 'ի ճահ գրել աստանօր ('ի 21 Սեպտեմբերի)։

Ի սոյն աւուրս եհաս և գիրն Ամիրայից առ Թէոդորոս Պատրիարք, յորում մխիթարէին զնա սակս նեղութեանց և տառապանաց, զոր կրէր յերեսաց թշնամեաց. ծանուցանէին նաև զմիաբան ջանս և զաշխատութիւնս իւրեանց, համակամ միութեամբ եղեալ ուխտս և դաշինս, 'ի փարատումն վշտաց՝ 'ի պահպանութիւն և 'ի պայծառութիւն սեփհականութեան ազգին, և զուրախութիւնս իւրեանց 'ի հասանիլն օրինաւոր հրովարտակաց, և յաւուրս Ծոմապահութեան Տաճկաց խոստացեալ հանել զհրովարտակ